

מועצת הלול

עוברת על החוק

שר החקלאות הורה להעסיק במישרו אדם בשם אורי בראון בתפקיד מתאם פעולות ההתיישבות בשטחים. כיוון שלתפקיד זה לא היו תקן ותקדים, התעוררו בעיות רבות הנוגעות להטבות שדרש בראון. כן, למשל, התברר לאריק שרון כי לא ניתן לשלם לבראון החזקת רכב על חשבון מישרד החקלאות.

הפיתרון שנמצא היה לשכור למענו מכונית ב"הרץ", העולה יותר מ-1000 לירות ליום. נמצא גם מי שישלם את החשבון: מועצת הלול. אומנם, בראון אינו עובד המועצה, ולפי החוק אינו זכאי לקבל ממנה תשלומים. אך מה לשר החקלאות ולחוק? מה גם שמנכ"ל מועצת הלול, יעקב דורון, מצוי במצב עדין, אחרי ש-בית-דין הפטר מצאו אשם בעדות שקר, וניתן להדיחו בכל רגע.

דורון היה מוכן לכל מה ששר החקלאות יציע, רק כדי להמשיך בתפקידו. כך סוכם כי מועצת הלול תשכור בינתיים מכונית לבראון, עד שיתפנה רכב של אחד

מנכ"ל דורון

מפקד מדינה נבנצי

מי ישמור על החוק?

מעובדיה. דורון רצה להיות בסדר מבחינת החוק, כתב מיכתב למנכ"ל מישרד החקלאות, אברהם בן-מאיר, וביקש אישור להסדר. בן-מאיר קרא לדורון ודרש ממנו לקחת את העיסוק במחזור, שכן אינו רוצה שום דבר בכתב בנושא זה. דורון נענה לבקשה. מועצת הלול מממנת את ההתנחלויות של אריק שרון. האם יתערב מבקר המדינה בפרשה וילמד את שרון, כי מדינת-ישראל עדיין אינה חווה פרטית שלו?

הון שחור - עבודה שחורה

נתונים מזעזעים על ממדי ההון השחור בישראל פורסמו בשבוע שעבר ב"סידרת מאמרים ב"מעריב" מאת שאול אברון ורוני אשל. עיקר הממצאים:

- בשנת 1976 הגיעו העלמות המס של עצמאים וחברות לכדי 9 מיליארד לירות; מזה 10 מיליארד העלמות מס הכנסה ועוד 9 מיליארד העלמות מס ערך מוסף. מכיוון שבדרגות אלה המס מגיע ל-60% מן ההכנסה, הרי היקף ההכנסות השחורות שלא שולם עליהן מס בשנת 1976 היה כ-30 מיליארד לירות!
- היקף ההון השחור שבידי ישראלים עולה כיום על 120 מיליארד לירות; 50 מיליארד מהן הוברחו ל"חול".
- הסיכוי של בעל עסק להיבדק בי מידים מס-הכנסה הוא בדיקה אחת בי משך 300 שנה.

מימצאים אלה אינם משקפים את התמונה האמיתית, שהיא חמורה הרבה יותר. זוהי גם דעתו של שאול אברון, כפי שהובעה השבוע בשיחה עם עורך מ"דור זה. כך, למשל, היקף ההעלמות של מס ערך מוסף מבוסס על ההנחה כי יש גביית אמת של 80% לפחות. כל הפחתה בשיעור הגבייה בממדים של 10% הם תוספת של כ-5 מיליארד לירות העלמות מס. יש מספר ניכר של כלכלנים הסבורים כי הגבייה בפועל לא עולה על 50% - 60% במס ערך מוסף.

המונהלים ביזבוז -

הנושים יסגלו

עיון בתיק כונס הנכסים של חברת ה"בניה", העלה נתון מדהים: בשנת 1976 הגיעו הוצאות ההנהלה של שליטי החברה לכדי 6 מיליון לירות, שהם 47% מכלל הכנסות החברה באותה שנה. מימצא זה הדהים גם את היועץ

מנהל סגן שישה מיליון

הכלכלי אברהם טברסקי, שנשכר על-ידי "בניה" להכין ניתוח כלכלי של מצב החברה. "בניה" בנתה מאות בתים והסתבכה בעסקי בניה בעיקר עם משרד השיכון ועם שותפים איראנים שהשאירו אותה ללא הכנסה שוטפת. החברה נשארה חייבת מאות מיליוני לירות ובית-המשפט מינה את עורך-הדין ישראל גפני כי כונס הנכסים שלה.

ניסו לרמות את הכנסת

מזכיר הכנסת נתנאל לורץ הגיש לפני זמן מה לקריאה שלישית בכנסת את הצעת חוק העתיקות החדש. חבר ועד-דתי החינוך של הכנסת רוני מילוא (ליכוד) ראה את ההודעה על כך בסדר היום, ושאל את לורץ מדוע הועברה ה"הצעה למליאה לפני שהובאה לאישור סופי בוועדת החינוך, ואין הסתייגויות. לורץ השיב כי יו"ר ועדת החינוך אהרון ידלין (מערך) הודיעו כי ההצעה עברה אישור סופי בוועדה. ח"כ מילוא ידע כי הדבר אינו נכון ושאל את ידלין לפרש ההודעה המטעה. ידלין הכחיש מייד כי אמר זאת, ולורץ הנבון הוציא את הצעת החוק מדיון במליאה והחזירה ל"וועדה לדיון נוסף" - דבר שאין לו תקדים. (הנוהל הוא שחברי הוועדה, וגם חברי-כנסת אחרים, שיש להם הסתייגות להצעה שנתקבלה בוועדה, מצרפים את הסתייגויותיהם לנוסח המושג לקריאה שניה במליאה. המסתייגים מנמקים את ההסתייגויות במליאה בקריאה השנייה, כשמוגשת הצעה ללא הסתייגויות - אין כשמילא לשום ח"כ הזכות לנאום עליה.) ח"כ מילוא ביקש בלבדוק מי רימה את מזכיר הכנסת, ומי המעוניין כי החוק יאושר ללא דיון בהסתייגויות.

עיתון בורסה חדש

קבוצת משקיעים תוציא בימים הקרובים עיתון יומי חדש, שיימכר בשעה 6 בערב וימסור את תוצאות העסקים בבורסה לניירות-ערך באותו היום. העיתון יימכר בנקודות מכירה ויופץ בין מנויים. היוזמים מניחים כי מובטח כי קוש של יותר מ-5,000 קונים ליום.

הבורסה

והמאה ה-20

ראשי הבורסה לניירות ערך בתל-אביב עדיין לא עיכלו את העובדה שה"בורסה הפכה לזירת עסקות בסך 100 מיליון לירות ליום, והם מתנהגים כמו בימים ההם, כשהמחזור היה 300 אלף לירות בלבד. גם אם לא מתייחסים לעובדה שהבורסה נשלטת על-ידי הבני-קים הגדולים, מבלי שיהיה ייצוג לציבור המשקיעים, המרומה על-ידי הבנקים ה"רציים למכור לו קודם כל את מה ש"כדאי להם, הרי שהדרך בה מתנהלת הבורסה מעוררת הלחלה.

לפי החוק חייבת כל חברה רשומה בבורסה להודיע לה על כל החלטה או התפתחות שיש בהם כדי להשפיע על מצב החברה. החברות מקיימות חוק זה. הן שולחות הודעה לבורסה באמצעות מכתב, המגיע תוך כדי עשרה ימים או יותר. החוק מקוים, אך בני-היתים יכולים יודעי-סוד, המקורבים להנהלת החברה, לנצל את הידע שלהם להפקת רווחים.

כאשר קוראים ראשי הבורסה בעתון ידיעה שלדעתם מחייבת הודעה לציבור, הם פונים בטלפון אל החברה. השיחה ה"טלפונית נרשמת לפי הזכרון על-ידי אנשי הבורסה, ועל סמך שיחה טלפונית מודי-עים לציבור הודעה הגורמת לאלפי אנשי שים להרוויח או להפסיד כסף. כאשר קורה מיקרה כדוגמת ההודעה הכוזבת של הבורסה על חיפושיו הנפט בסיני,

מנהל אוטנוסר מי ירשום הודעות?

פורץ לאחר מכן ויכוח מה באמת נאמר בטלפון.

ראשי הבורסה לא שמעו, על מכשיר הנקרא טלסק, בעידן שבו אין בורסה בעולם המקבלת הודעות בטלפון או במכתבים. הנהלת הבורסה צריכה לחייב את חבריה לדווח באמצעות הטלסק. כך תגיע כל הודעה תוך דקה ליעדה, כשהיא כתובה. אך לשם כך חייבת הבורסה להתקין בעצמה טלסק במישרויה. האם יעשה משהו מנהל הבורסה, זאב אוטנוסר?

איזה מטבע זר לקנות?

מכיוון שמותר עתה לקנות מטבע זר ללא הגבלה, כדאי לדעת מהי הריבית המשולמת עליו על-ידי הבנקים בישראל. המדובר בריבית לפיקדון לשנה. דולרים - 6.75% - 7%. לירה סטרלינג - 8% - 5.5%. מארק גרמני - 8% - 3.1%. פרנק שווייצי - 1.5%. פרנק צרפתי - 10.5%. ניתן ללמוד כי הבנקים סבורים שבשנה הקרובה יירד שער הדולר ב-5% לערך לעומת הפרנק השווייצרי.